

VĚTRNÍK

Ročník XLIV.

Neděle 13. října 2013

číslo 3.

Klíče od města má lid divadelní

Včera byl oficiálně zahájen 44. ročník národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim 2013. Starosta Jindřich Matura řekl, že bez městských práv a klíče od městských bran se městu velmi špatně vládne. A jelikož na týden propůjčí vládu Pánu hor Krakonoši, tak mu včera slavnostně před divadlem obě předal. Nyní patří Vysoké nad Jizerou pouze a jen ochotníkům, jejich fanouškům a příznivcům.

Dalšího slavnostního aktu se dopustil přípravný výbor, zástupci organizátorů krajských přehlídek, porota a sponzoři při zahajovacím setkání v hospůdce U Evičky. Dorazil i nachlazeným stíženým 1. místopředseda Senátu Parlamentu České republiky Přemysl Sobotka s chotí, který konstatoval, že ve 44. letech chlap mohl skály lámat a co teprve taková přehlídka. K životnímu jubileu tu Svatka předala kytice porotcům Lence Láznovské, Petru Kolínskému, a hlavně doyenů ochotnického divadla Milanu Kyškovi k jeho účtyhodným devadesátinám.

jn

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	příjezd Boleradice	
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:30	loučení Vysoké nad Jizerou	malý sál
14:30	vítání Boleradice	MU
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Boleradice	před divadlem
16:00	Mikve	velký sál
16:30		
17:00		
20:00	Zlomatka	velký sál
20:30		
21:00		
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna
23:00		

Recenze: Máša Caltová

Ernst Bryll, Katarzyna Gärtnerová, Jaromír Nohavica,
Malované na skle, DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou

Polský básník, prozaik a dramatik Ernst Bryll napsal Na skle malované v roce 1975 a za celou dobu své existence hra nezmizela ze světových scén. Už to vypovídá o její kvalitě. Neodmyslitelnou součástí tohoto díla je organické propojení s hudbou Katarzyny Gärtnerové – také Polky. Nejedná se ale o muzikál, ani o hru se zpěvy, ale o dokonalé sepletí hudby a básnického významu. V této míře nemá Na skle malované ve světové dramatické obdoby. Styl Ernsta Brylla připomíná lidovou poezii, ale ve skutečnosti jde o svébytné básnické dílo, které má vlastní styl a originální výpovědní hodnotu. Formou sporu konfrontuje Bryll nejen legendy o zbojnickém osudu, ale především spory o zbojnickou duši, a nedává jednoznačnou odpověď. Nastoluje otázky, co je to svoboda, láska, něha, touha, okouzlení i zklamání.

Divadelní spolek Krakonoš z Vysokého nad Jizerou zvolil

překlad Jaroslava Nohavici a
Renáty Putzlacher-Buchtové.

Jde o šťastnou volbu, protože tento překlad nejpřesněji vystihuje poetiku E. Brylla. Smyslu-

ANKETA

Vzpomínky a Krakonošův divadelní podzim tak nějak patří k sobě... Jaká je ta vaše nejstarší vzpomínka spojená s divadlem? A jakou máte nejstarší vzpomínku na vysokou přehlídku?

Má nejstarší divadelní vzpomínka na KDP je na Libušku Erbsovou, ještě plnou energie a svěží, na obávané porotce a profesionály, jako např. Milan Schejbal, Káta Fixová, Milan Strotzer.

Na Vládu Dědka. Bylo mi patnáct let a vysoká přehlídka pro mě byla krásná, jako by probíhala v jiném světě. Hlavně mi připadalo, že nikdo s nikým nesoupeří, ale že jsou všichni kamarádi. Fakt jo.

*Lucie Preisslerová,
t.č. Omagh, Severní Irsko*

plné byly i škrty, ke kterým sáhla režisérka Marie Trunečková, protože ulevila příliš rozvleklé první části hry, aniž by oslabila výpovědní hodnotu textu. Marie Trunečková zapojila do hry celý soubor a je obdivuhodné, jak se jí podařilo všechny herce sjednotit do fascinujícího, emotivně silného, přitom výrazného dramatického projevu. Přes generační rozdíly je soubor dokonale sehraný a zvládá jak herecké, tak taneční a zpěvní party.

Inscenaci pomáhá i citlivá, živá hudba. Velkou zásluhu na úspěchu vysokého představení má choreograf Martin Páček. Taneční čísla jsou efektní, ale důsledně slouží dramatickým situacím. Ve druhé části inscenace jsou taneční čísla na pomezí artistického umění. Herecké výkony jsou díky citlivému režijnímu vedení Marie Trunečkové vyrovnané, vyniká v nich ale zejména Aleš Havelka jako charizmatik Janík a tajemná Smrt Veroniky Havelkové. Obsazením Anděla mužem (Ondřej Nosek) a Dábla ženou (Jana Klímová) posílila režisérka jemný humor hry. Znamenitě inscenaci slouží i výtvarná složka (scéna i kostýmy).

Řekli půdičkáři

Viděli jsme tvar, který překračuje hranice běžného interpretačního divadla, ale chyběla nám složka více upozorňující na název hry Malované na skle, tzn. řadu obrazů. Pěveckou a pohybovou složku představení považujeme za obdivuhodnou.

KDP mladým

Představení v nás vyvolalo rozporuplné dojmy. Soubor se s vystoupením na domácí půdě vypořádal s velikou vervou, odvahou a bylo vidět, že si jej užívá. Na druhou stranu jsme upozorovali určité nedostatky. Naše celá skupina se shodla, že nám příliš nesedla postava Čertice, která nám připomínala spíše šaška. Oproti tomu vyobrazení Smrti a hereckopěvecký výkon její představitelky na nás působil opravdu věrohodně. Lidová a venkovská atmosféra byla skvěle umocněna tanci, dupáním a jucháním prostých zbojníků. Trochu nás ovšem zklamalo, že v představení nevynikl pravý zbojnický život – nevázanost a čirá živočišnost.

Moje nejstarší vzpomínky spojené s divadlem jsou z dětských let a na mou první roli - když se podívám na fotografie, musím se smát ještě víc, než kdysi... Hráli jsme pohádku Jak Jaromil ke štěstí přišel a já byla Král podzemní!

A co se vysoké přehlídky týká, nezapomenutelné jsou patronátní večery a hlavně ty s Andulou Truhlářovou z JZD Horní Branná!

Něco úžasného. Když už se zavíralo na Větrově, pokračovali jsme s nakoupenými zásobami v knihovně dál a byla to velmi družná veselice. Na Andulu nikdo neměl!

Ráda také vzpomínám, jak se zakládal Vobskočák, třeba když jsme poprvé nacvičovali vítání vysokého souboru v altánku za divadlem. Tančili jsme polku na šest, protože na dvě by to bylo moc rychlé... Vláda Dědek nás dirigoval.

Ale i potom se užilo strašně moc legrace! Byla to krásná léta, úžasná parta, to se nedá zapomenout.

*Helena Vondrušková, Libice
nad Cidlinou*

Když ne každý rok, tak co nejčastěji

Marie Trunečková, DS Krakonoš, režisérka Malovaného

Maruško, režisérko, jaké to je být vítaná na přehlídce ve Vysokém?

Naprosto pyramidální. Úžasný, nádherný a chtěla bych to zažívat když ne každý rok, tak co možná nejčastěji.

Pokolikáté jsme tady s tebou vítání?

Potřetí.

A kolik kusů jsi už s Vysockými připravila?

Ale to já vážně nevím. Dělal

jsem Nepijte vodu, Čínany, Charleyovu tetu, Noc na Karlštejně, Limonádového Joe, Mámzelle Nitouche, Něco jsem zapoměla a teď Malované.

A co máš v plánu dál?

Zločin v Posázavském pacifiku. Což je výpravná hudební ret-rokomedie, kterou napsal Ondřej Havelka. Je to i s dobovou muzikou a mělo by to být zase s velkým orchestrem. Byla bych moc ráda, kdyby premiéra byla na Vánoce.

PeHe

Je to obsazené tak, jak jsem si vysnil

Vladimír Mátl, DS Zmatkaři Dobronín, režisér Zlomatky

Proč právě toto téma?

Hledali jsme v souboru téma odlišné od toho, co standardně děláme. A jednou jsem sledoval televizní pořad o divadle a tam dávali ukázkou z této inscenace. V tu chvíli jsem si uvědomil, že mám v souboru lidi, kteří by to mohli hrát. Tak jsem si sehnal text, přečetli jsme si ho, všem se moc líbil, a tak jsme se rozhodli, že to zkusíme.

Měl jste nějaké problémy

s obsazováním? Jde přece jen o téma, které nemusí každému sedět.

Ano, je pravda, že někdo to téma považuje za kontroverzní, někdo ne. Setkáváme se i s reakcemi - proč to vlastně hrajeme, když to už dnes není nic zvláštního. Musím říct, že v podstatě jak jsem si postavy vysnil, tak mi je všichni přijali. Takže s obsazením problém nebyl.

PeHe

Hledal hru pro dámskou část souboru

Ladislav Valeš, Rádobydivadlo Klapý, režisér hry Mikve

Jak jsi přišel na Mikve a jak se ti to studovalo?

Hledal jsem hru, která by byla pro ženy, jichž máme v souboru hodně. A pokud možno, aby mi žádná z nich nevyčítala, že nebyla zase obsazená. Objevil jsem tuto hru od Hadar Galdron. Shodou okolností ji ve stejné době začala studovat i Jana Štěpánová, a tak jsme byli překvapení, že jsme měli stejný nápad. Mikve jsme si ale vybrali i kvůli tématu, námětu, který nás nesmírně oslovil a bavil.

Jak dlouho máte Mikve na repertoáru?

Třetí rok.

To jste s ní objeli kus světa.

To ano. Samozřejmě jsme s hrou byli na nějakých krajských přehlídkách a postoupili jsme sem. Jinak na sprátených štacích, kam jezdíváme na festivaly. Dnes budeme hrát dvacátou reprízu.

PeHe

Bojový zpěv, ztracené klíče a matky s podložkami

Včera nově opravené vstupní schodiště do divadla Krakonoš zažilo skutečně zatěžkávací zkoušku. Tak velká parta lidí na něm najednou už dlouho nestála. Vítané totiž byly hned tři soubory najednou – vysocký Krakonoš, Dobronínští Zmatkaři a Rádobydivadlo Klapý.

Glanc slavnostnímu vítání dodal také první předseda SČDO JUDr. Milan Kyška, který je letos jakožto devadesátiletý jubilant

hostem přehlídky. Když říkal, jak rád do Vysokého přijel a jak milá povinnost mi při vítání před divadlem připadla, zaskočilo ho dojetí. Už při poradě přípravného výboru říkal, jak je rád, že se povedlo přehlídku, již si kdysi SČDO připravilo společně s ARTAMOU, udržet i poté, co ARTAMA nad ní zavřela svá křídla a předpovídala jí rychlý zánik. „Sám jako starý divadelník vím, že divadlo je velký koníček,

respektive kůň, a že dělat dobré divadlo je leckdy velká rubanina, a proto jsem velmi rád, že tu vidím tolik lidí, kteří kumštu propadli,“ uzavřel s úsměvem nestor českého ochotnického divadla.

Vysočtí si připravili pro své možné diváky a porotu bojovou píseň v duchu zbojnického Malovaného na skle, Ladislav Valeš si jedním dechem postěžoval, jak je těžké vystupovat po takových předřednicích, ale hned druhým připomněl, že lepšího předskokana, než je Rádobydivadlo Klapý, si Dobronínští Zmatkaři nemohli přát. Dodal, že chtěli i všechny před divadlem obdarovat plody Litoměřicka, ale jako na potvoru ztratil klíč od auta.

Vladimír Mátl opáčil, co asi tak má říkat on jako poslední na řadě, tak alespoň připomněl dárky, které do Vysokého přivezli: „Jeden rok jsme se rozhodli pro Dobronínské nic, jelikož u nás nic není, při příští návštěvě jsme dovezli lopatky a motyčky, abyste si vykopali něco hezkého a my nebyli sami v tom, že u nás vyhrabali nějaké pozůstatky. Jelikož to taky nedopadlo, rozhodli jsme se letos pro praktičtější dar,“ jal se vysvětlovat režisér složený tvar názvu jejich inscenace Zlomátka. „Jde vlastně o složení dvou slov – zlá matka, a protože je velmi zlé, když chybí ta správná matka, tak jsme sestavili reprezentativní kolekci matek a přidali jsme k nim i nějaké podložky,“ děl zástupce Zmatkařů a předal dar zástupci techniky divadla Krakonoš.

jn

Volyňští přežili podzim života i ten vysocký

Mají za sebou první vystoupení na vysockých prknech i první letošní loučení. Také DS PIKI Volyň odešel s radou, aby objel tři-krát kostel, chce-li se na Krakonošův divadelní podzim zase vrátit.

Karel Bárta st. s potěšením konstatoval, že Volyňští přežili ve zdraví jak podzim života, tak ten Krakonošův, a zadoufal, že se všem ve Vysokém líbilo. Předal diplom i dárek pro soutěžící, jímž je paličkovaný symbol letošního

ročníku – hlava Kašpárka.

Karel Bárta ml. jenž byl hostem souboru, sice prozradil, že se v hasičovně tančilo, pilo i zpívalo, ale pikantérie z pobytu Volyňských veřejnosti nabídnout nemůže, neb žádné neproběhly. I když, my na něj prásknem, že jedna pikantérie se přece jen odehrála – jelikož se zdá, že Kája zapomněl na sraz se svým souborem před divadlem. Ten však nehleděl na protivenství osudu a cestu do hasičny neomylně na-

šel. No Kája to komentoval slovy, že šlo jen o malý renonc z jeho strany, nicméně, my jsme jej zaznamenali, takže historii už nikdy neunikne.

Petr Kolínský dostal svému příbuzenskému závazku minimálně s divadelně založenými obcemi zemí českých i moravských a prozradil, že vlastně jeho jméno je jen hříčkou náhody, neboť on by se měl správně jmenovat Volyňský.

jn

A hned takový skandál!

To nám to pěkně začíná. Porota zapírá, že je porotou! Tajemník J. Vondruška včera dopoledne na malém sále doslova řekl, že tu nejde o sekání hlav, a předseda F. Laurin několik minut tvrdil přítomnému souboru z Volyně, že se ho a jeho kumpánů nemusí bát! To tu ještě nebylo! Naše redakce zaznamenala tato krajně podezřelá úvodní slova a nenechala to jen tak. Po celodenním pátrání vyšlo najevo, že porotu zřejmě ovládl, přátelé – jsou to jenom lidi, prachobyčejný strach. Doneslo se nám z důvěrných zdrojů, že jeden z těch, kdo každé ráno zasedají za dlouhým stolem pod jevištěm loutkového divadla, v tomto roce slaví kulaté narozeniny a právě jemu jsou určeny dárky, které v zabaleném stavu můžete v loutkovém výjevu na jevištiátku vidět. Co soubor vystupující na letošním KDP, to jeden dárek. Celková nominální výše darů je pak ovšem odvozena od toho, jak jubilant dokáže nenápadně ovlivnit vystupování svých kolegů. Jak to dělá, to zatím nevíme, ale jisté je, že pro tentokrát se mu to zřejmě podařilo, protože i tak ostrý sekerník, jakým bezesporu je M. Schejbal, zahájil svůj proslov chválou, což u něj, přiznejme si, nebývá zvykem... Otázkou je, zda se po tomto skandálním odhalení porota ke svému původnímu poslání, tj.

sekání hlav, vrátí, či zda je vidina nejmenovaného P. K. křepčícího nad rozbalenými dárčky silnější...

Mášino přiznání

Máša C. kvůli představení Volýňských málem umřela! Kvůli několika kolonám osobních i nákladních automobilů, mířících pravděpodobně do stejného cíle, přijela z Plzně až během představení. Nervy, stres, nervy... Proč?! My to samozřejmě víme. To vše podstoupila jen proto, aby sňala tíhu výčitek svědomí. Právě ona (a přiznání bylo veřejné) poradila před několika dny představitelce Aničky ve volýňské inscenaci, aby se „postarila“ parukou a dalšími prostředky!!! Důvody, které k takovému jednání zmíněnou M.C. vedly, jsou krajně podezřelé, ale redakci se je do uzávěrky nepodařilo zjistit, nicméně jisté je, že paní Máša jako omluvu veřejně slíbila zmíněné herečce frňana coby satisfakci za přidaná léta. Jestli zůstalo jen u slibů, se redakci do uzávěrky ověřit nepodařilo. Stejně tak se nám bohužel nepodařilo získat reakci dotčené strany, poněvadž z malého sálu odcházelo po dopoledním semináři v parukách osob hned několik a nebylo možné v nastalém chaosu identifikovat tu pravou...

-pas-

Co zaznělo na semináři aneb

Dávka dopoledních citací...

Domýšlejte dramatické situace!

O Pikolonovi dávno víme, že je skvělý herec!

Hlavní otázka nad inscenací je – kudy to poteče?

Vynechám na radu předsedy poroty svůj úvod o příbuzenských vztazích s vaším souborem, vy jste pro mě víc než příbuzní – a pustím se rovnou do práce.

Především díky panu Pikolonovi začala přehlídka šťastně a vesele.

Režirovat sám sebe je fakt fuška. Ty druhý oči to chce. Proto děkuji za rady, to je dobrý do další práce. Já jsem na jevišti dával rukama signály (zpomal, pauzu, zrychli...)

Blbý je, když se to splete.

Autorem, režisérem i herecem v jedné osobě na jevišti, to je výhoda. Když „vyhodí“ spoluhráče ze situace tím, že „skočí“ několik řádků – může říct – teď jsem si to škrtnul, no a co?!

pas

Víme proč

*Sláva – ani trochu není
viditelně na vymřeni,
chuť být někým jiným přistě –
prostě – vylézt na jeviště.*

*Zkouška – páni, toho času –
dohromady dát tu chasu –
vybrat, co je trochu k hraní.
Ten, kdo o tom nemá zdání,*

*řekne – co z toho mají asi?
Nalepěj si vousy – vlasy
a říkají zas a znova
slova – slova – a jen slova!*

Když pak někdo čuchne k tomu

*–
nudu vyžene si z domu –
těší se, až v celé kráse
na ta prkna vlez zase.*

*Oči v sále obejmou tě –
tréma mizí někde v koutě
a jsi král, mrcha či dáma.
Takhle je to tedy s náma!*

*A to je též důvod – milí –
proč jsme takhle zabydlili
Vysoké – ten kousek světa,
kam nás táhne to již léta.*

JH

Zdá se, že porota na vysocké přehlídce dostala strach s příkrého hodnocení soutěžních představení.

Listárna Větrníku

Ahoj rodino, kamarádi místní i vzdálení...

tak již zase píší omluvnou zdravici. Možná bych měla vymyslet nějaký muštr a jen měnit data.. ale to se mi nechce. Nemyslete si, každý rok s vámi projdu divadlo, posedím na půdičce, v myšlenkách pozdravím dědu s babičkou a další dobré duše.... Dokonce jsem slibovala, že se letos sejdem, leč zákony schválnosti a zahraniční politika českého státu mi v tom letos opravdu dokonale zabránily.

Prošel mi totiž pas a abych mohla dostat nový, musela jsem si o něj osobně zažádat na naší ambasádě v Torontu a také si ho tam musím osobně vyzvednout. To je jako by vám řekli, že si pro pas musíte doletět do Moskvy, nebo tak nějak. Bohužel mám za sebou pouze ten první krok a můj pas na ambasádě již leží, leč mé úspory na letenku padly za obětí třikrát vrtanému zubnímu kanálu, protože se to panu zubaři nepodařilo hned napoprvé...a bohužel se za to tady platí (a to tak, že hodně).

SNAD - a raději to nebudu slibovat - si s vámi na čajík a dobré popovídání i zajdu příště. Chybíte mi a stýská se

mi... Tak snad můj technicky založený a nadaný otec zprovozní skype, abych se s vámi do konce přehlídky alespoň trošičku pozdravila.

Oslavujte divadlo a mějte se a mějte se rádi! Pac a velikou pusou ...stále vaše Danda Hejralová

Vážená redakce Větrníku, milý Pepíku, AHOJ!!!

Všechny vás moc a moc zdravíme a posíláme ZLOMVÁZKY pro všechny, kteří už přijeli a nebo ještě přijedou. Žel my to letos nebudem.

První ZLOMVÁZEK patří redakci, ať je zpravodaj stále lepší a lepší (budeme si ho doma číst), ať všem ho rvou z ruky!

Takže: Ať ZLOMÍ VAZ všichni účinkující a taky porota, ať jim to soubory pěkně odehrají, až porota bude v rozpacích jak podělit oceněními všechny !!!

ZLOMTE VAZ v semináři SČDO, ať na vás František s Petrou nenechají nit suchou a večer na půdičce ať vám Ruda dá tolik

volnosti, že si s ní nebudete vědět rady!!! (Moc toho neprozradíme, když speciální ZLOMVÁZEK posíláme čerstvému dvaasedmdesátníkovi!

Kuchyňko! ZLOMTE VAZ Hojný prodej Plnovitů a Měňáčků!

Krakonošovští Technici! ZLOMTE VAZY, komu se dá! Umíte bezbolestně, dokonale a vždy se srandou. Tak ať se vám daří!

Ne v neposlední řadě se jedná o ZLOM VAZ pro organizačně mozkový trast přehlídky v čele se Svatkou. Ať to mají pevně v rukou!

A nakonec tisíc ZLOM VAZů (neumím velké "ů") pro všechny účastníky a ty kteří se motají kolem KDP, protože bez nich by nebyl KDP takový, jaký je!

Moc je nám to líto, že ani na chvíli nemůžeme pobejt!

Eva a Dušan Zakopalovi

☹️ AHOJ!!! ☹️

Deset zastavení divadelního jara

Sněhový Brněnec je přehlídkou Pardubického kraje. Ne sněhový od sněhu studeného, jak ho známe u nás, ale od sněhu vyšeňhaného z bílků, který je základem sladké dobroty (u nás indiána). Pro mě je symbolem sladkého nicnedělání a naprostého užívání si pobytu v Brněnci.

Byla to moje v řadě pátá návštěva a zase skvělá. Užily jsme si s Marcelou a Kristýnou divadelních představení, kterých bylo sedm soutěžních a jedno jako host. Vůbec jsem nezáviděla porotě ve složení František Laurin, Petr Kolínský a Ivan Loněk jejich úlohu.

Organizátoři - domácí spolek v čele s Miladou - vytváří atmosféru opravdu domácí. Jejich péče je mimořádná. Užijete si vítání na městském úřadu, posezení s kamarády, okolí a hlavně divadlo. Vše bez jakékoli starosti včetně ubytování a stravování. Nemusíte se bát dát si večer skleničku dobrého moravského vína či ostřejší kořalíčky, pořadatelé mají velmi dobrý holport s hasiči a ti vás rozvezou do postýlek.

Musím pochválit i Krajskou knihovnu z Pardubic jako vyhlášovatele přehlídky. Moc se mi líbí zájem médií o přehlídku a mediálních partnerů (přiznám se, že jsem to odkoukala od Brněnce a snažím se to přenést i do Vysokého).

Představení se odehrávají v krásném velkém sále, kterých dříve bývalo u hospůdek dostatek. Jen o málokterý je tak pečováno. Organizace je přesně daná a nekulhá. Pro mě je brněnská přehlídka místo, kde si užívám toho, co mám moc ráda - divadla a lidí kolem.

Za tři grácie Svata Hejralová

P.S. Program začínal pohádkou podle K. J. Erbena Pták ohnivák a liška Ryška v podání divadelního souboru z Městečka Trnávky, následoval ji Moliérův Jíra Danda aneb Chudák manžel divadelního klubu Makov a večer pak Chvaletické divadlo Jen Tak

vedlo Kohoutovu komedii August, August, August. Na druhý den divadelní soubor Tyl Králíky uvedl hru Antonína Procházky Ve státním zájmu, odpoledne pokračoval program vystoupením Kroužku divadelních ochotníků Dolní Dobrouč se hrou Sláva EU aneb Ať žije Dobrouč podle Della a Sibleyrase. Večerní představení Zlomátky Maria Gelardiho v provedení Zmatkařů Dobronín získalo nominaci na KDP. Poslední - nedělní dopoledne obsadila komedie Marca Camolettiho Na správné adrese a soubor DS Kantoři Mikulovice si odvezl doporučení. *PeHe*

Porotce Ivan Loněk při hodnotícím semináři z roku 2012

neděle 13. října 2013		
kdy	co	kde
9:00	Revizor	velký sál
9:00		
9:00	Boleradice	
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	loučení Klapý	malý sál
13:00	loučení Dobronín	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příchod Vysoké nad Jizerou	
13:00	příjezd Lučany	
13:00	KDP mladým	Větrov
14:30	vítání Vysoké nad Jizerou	MÚ
14:30	vítání Lučany	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Vysoké nad Jizerou	před divadlem
15:00	vítání Lučany	před divadlem
16:00	Pavel Štingl a Miroslav Janek	velký sál
16:30		
17:00		
19:30	Revizor	velký sál
20:00		
20:30	Boleradice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč